

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **O. M.**
státní příslušnost Ukrajina
t. č.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2021, č. j. OAM-181/LE-BA02-K11-2020, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 12. 4. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Podle žalobce porušil žalovaný minimálně ustanovení § 3, § 50 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a § 12a § 14a zákona o azylu.
3. V případě žalobce nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu, když žalobce má za to, že žalovaný neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí. Výrok o zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné nemá oporu ve spisu. Žalovaný prakticky nepracuje prakticky s žádnými informacemi o zemi původu; z použitých zdrojů odkázal pouze na zcela obecné informace, které nesouvisí s postavením žalobce. Žalobce dále zdůraznil, že byt' leží větší část důkazního břemene na něm, neznamená to, že by se celé důkazní břemeno kompletně na něj coby žadatele o mezinárodní ochranu přesunulo. Podle žalobce uvedl v průběhu řízení skutečnosti relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. V rozhodnutí nic nenásvědčuje individuálnímu posouzení žádosti. V napadeném rozhodnutí také chybí skutkové závěry v tom ohledu, zda by se právům žalobce mohlo v jeho případě dostat efektivní ochrany ze strany příslušných státních orgánů. Žalobce se obrátil na státní orgány, ochrany se mu nedostalo, když policie byla nečinná.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNss č. 1749/2009); bylo proto na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě domněnka bezpečné země původu neplatí.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 15. 12. 2020 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 15. 12. 2020 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 14. 12. 2020 kontrolován hlídkou PČR, kdy nebyl schopen se prokázat jakýmkoli dokladem totožnosti a prokázat tak mj. oprávněnost pobytu na území ČR. Šetřením bylo zjištěno, že žalobce nemá žádné platné oprávnění k pobytu, když nadto mu bylo rozhodnutím PČR ze dne 23. 10. 2020 uděleno správní vyhoštění s dobou, po kterou mu byl znemožněn vstup na území v trvání 3 let. Žalobce nebyl schopen se prokázat žádným dokladem totožnosti. Oprávněný pobyt měl žalobce do 5. 12. 2020. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dále uvedl, že do ČR přicestoval, neboť zde měl bývalou manželku, chtěl jí pográtulovat k MDŽ a chtěl tu nějakou dobu zůstat. Dále má na Ukrajině dluhy. Na Ukrajině žil naposledy v Oddělské oblasti. Po správním vyhoštění neodcestoval, neboť lidé, od kterých si půjčil peníze, rozbili dům, ve kterém žil. Potíže začali před cca 4-5 lety, obrátil se na policii, ta mu slíbila, že budou oznámení řešit, ale nic neudělala. Jinak ve vlasti neměl žádný problém.
6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020 a Informaci OAMP z 25. 4. 2020 o politické a bezpečnostní situaci v zemi.

7. Dne 24. 2. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. K podkladům rozhodnutí se žalobce nevyjádřil, nenavrhoval jejich doplnění.
8. Následně dne 15. 3. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Předně žalovaný zdůraznil, že ČR považuje podle vyhl. č. 328/2015 Sb. Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luganské oblasti pod kontrolou ruských separatistů, za bezpečnou zemi původu, na Ukrajině obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Ukrajina je republikou s poloprezidentským politickým systémem. Poslední prezidentské volby se uskutečnily v roce 2019 a byly shledány mezinárodními pozorovateli jako svobodné a spravedlivé, shodně jako předcházející volby v roce 2014. Pokud žalobce během správního řízení prezentoval obavy plynoucí z členství v bloku Naše Ukrajina a kořeny vidí v činnosti ve volbách, kdy byl zvolen prezidentem Viktor Juščenko v roce 2005, považoval žalovaný za vysoce nepravděpodobné, že by důsledky tehdejší činnosti mohl pociťovat i nyní. Ukrajinu opustil až v roce 2017. Pokud se jedná o potíže žalobce se soukromými osobami, žalobce neuvedl, zda vyčkal výsledku vyšetřování policie, když navíc uvedl, že se neobrátil na žádné další orgány. Zároveň žalovaný poukázal na účelovost podané žádosti žalobcem, učiněné až poté, co mu bylo pro jeho neoprávněný pobyt uloženo správní vyhoštění.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situaci na Ukrajině soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
11. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
12. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 - ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 - který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a

-který umožňuje činnost právnickým osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.

13. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
14. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Ukrajinu za bezpečnou zemi původu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
15. Pro rozhodnutí v dané věci je zcela podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze srpna roku 2020, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhл doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti.
16. Jelikož, jak správně připomněl žalovaný, označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek.
17. Krajský soud se nadto zcela ztotožňuje se zcela vyčerpávajícím rozbořem situace na Ukrajině ve vztahu k žalobcovým důvodům, pro které žádal o udělení mezinárodní ochrany. Shodně s žalovaným i krajský soud posoudil žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako účelovou. Nelze totiž skutečně přehlédnout, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany poté, co mu bylo již v říjnu 2020 uděleno správní vyhoštění.

Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námítka důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. prosince 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce